

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6	frt — kr.
Félévre	3	» — »
Negyedévre	1	» 50 »
Egy órá	—	» 50 »
Egyes szám ára	8	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (16-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (16-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Klapka György.

A szt.-tamási, tarczali, kereszturi, to-kaji, kápolnai, verpeléti, tápió-bicskei, isa-szeghi, nagy-sarlói és komáromi hős nincs többé. Klapka György tábornok, az ősz honvéd, kedden 72 éves korában hirtelen elhunyt.

Korának egyik legnagyobb hadvezére s diplomatája volt, aki az európai események fejlődésére hatalmas és gyakran döntő befolyást gyakorolt. Temesvárott született 1820-ban s katonának készült, de kilépett a hadseregből. Mikor a párisi februári forradalom híre eljutott hozzá, ismét fölvette a kardot, de már mint magyar nemzetőr. Rohamosan emelkedett ezen a pályán s egyiket a másik után nyerte meg a legkétségbeesettebb ütközeteknek már mint százados, őrnagy, később tábor-kari főnök s utóbb mint tábornok.

Egyedül Klapkának lehet köszönni azt a genialis tervet, mely hazánkat az osztrák inváziótól megmentette. Mikor pedig már minden legyver az osztrákok lábai előtt hevert, akkor egyedül Komárom vára maradt szüzen Klapka védelme alatt. De neki is engednie kellett, mert egymaga nem folytathatta továbbra is a levert szabadságharcot. Becsületes föltételek alatt kapitulált, nem fogadván el a személyére vonatkozó kedvező ajánlatokat, hanem érelyesen s ismételten azt követelve, hogy a várórság teljesen bántatlanul vonulhasson

ki, így utasította vissza az osztrák ajánlatot: „Teljesítsék az általam követelt föltételeket a kapitulációra nézve és engem végezzenek ki. Erre még Haynau a vérszopó sem merete bántani sem őt, sem sergét. Klapka Hamburgba, majd Svájcba, innen pedig Franciaországba ment, s itt is szakadatlanul dolgozott Magyarország érdekében a nagy hatalmak tanácsaiban. Ez időben kifejtett működéséről ezeket írja a B. H.:

„Klapka európai működése és életpályájának kevésbé ismert, de azért nem kevésbé fényes második része 1859-ben, az osztrák-francia háboru idejében, kezdte fölbresztetni a világ minden nagyobb államférfiának és az európai kabinetek figyelmét.

Klapka 1859-ben egy francia diverzióra nézve Magyarországon oly hadi tervet készített, mely abban az időben a francia, orosz és porosz katonai kapacitásokat bámulatra ragadta.

III. Napoleon e terv által biztosítva volt, hogy még veresége esetében is az osztrák hadsereg nem lépheti át a francia határt, győzelem esetében pedig III. Napoleon e terv folytán akkor köthetett békét, mikor akart. — Solferino után az osztrák még bátran folytathatta volna a háborút, de Klapka tervét tudomásul vévén Villafranknál az osztrák császár, rögtön létre jött a béke.

Klapkának köszönheti a magyar nemzet, hogy a forradalmi fölkelés veszélyeitől megkíméltetett és nem történt a nem-

zeten egy új érvágás, mint azt a reakció 1859-ben az agent provocateur által meg akarta kísérteni.

Klapka óva intette a nemzetet az izgatók ellen; ő biztosan akart előrehaladni egy francia hadtest élén, melynek háta mögött szervezte volna az új magyar hadsereget.

Nem volt titok, hogy 1860-tól egész 1866-ig (a porosz-osztrák háboruig) Klapka egész erélyvel visszatartotta a magyar nemzetet mindenféle konspirációtól vagy pucstól és így szólt: „A magyar nemzet forradalom és rázkodtatás nélkül meg fogja kapni a personális uniót. Ez csak idő kérdése.“

Midőn Bismarck 1866-ban föl akarta használni Klapkát és a magyar nemzetet egy diverzióra — a vereség eshetőségére — Klapka csak úgy fogadta el e missziót, hogy Bismarck megígérte neki, hogy Poroszország ki fogja eszközölni győzelem esetére Magyarország számára a personális uniót.

Bismarck meg is tartotta szavát, miután a nikolsburgi preliminárék egy pót-cikkében az osztrák császár kötelezte magát a personális uniót megadni. E szerződést III. Napoleon revíziója alá bocsátották és III. Napoleon e pót-cikket sajátkezüleg — mint Franciaország érdekében ütközőt — kihúzta.

Az 1867-iki kiegyezés után Klapka kérdést intézett Andrássy Gyula gróf miniszterelnökhöz, hogy vajjon a kormány nem ellenzi-e az ő hazatértét. Megkapván

Hivatás.

Kicsi, szerény sereg vagyunk mi, kikről e poemámat betűbe vetem. A fegyvertünk többé-kevésbé kihegyezett toll, a sorsunk következetes el nem ismerés, a vallásunk, annyi járatlan úton biztosan haladtunkban vezértünk: hivatás. Nagy szó, de egyben erősen fölemelő, sugárt szóró. Utunkra, melyet taposunk, éjszakánk sötétébe, mely elnyel — belövellő vezérlő fényét. S ez a fény az, a mely nem engedi, hogy, bár örökös ellentétek zűrés zavaros erdejében járunk, melynek, ha első ága rácsapódik hátunk mögött immár megfutott útunkra, nem enged végigtekintést a barnás homályon át, — eltévelyedjünk célunk magasabb fölfogásában. Ez a fény az, mely, ha kik igazán is éreztük magunkban, hogy pályánk tövisei nem sérthetik paizszozott valóinkat, biztosan, eleshetlenül fönttart. Hiszszük, valljuk, hogy a kinek áldott akarata e fényt odahelyezé fejünknek föléje, nagy volt, erős volt irántunk való jóvoltában. Talán, valamiképen mindenk ő alatta kormányoznak, avagy szolgálnak, a törpék és a parancsolók: szeretett minket, szerény, önérzetes hirdetőit a szépnek, az igaznak. Tudta, hogy szükségünk van reá, különben bizony elbuknánk, talán egyetlen kincsünket, szellemünket vesztetők célunk áldo-

zatul, de a nehéz küzdésünkben az árral révpártot egyikünk sem érne.

Hiszen a mi sorsunkat legjobban jellemezte öreg Csernátony bátyánk, e mi elapadhatlan jó-ságu doyenünk, ki látván bennünket fiatal írót-kat éles kifakadásokkal vitatkozni, azt mondá: „Szeressétek egymást, fiúk, mert rajtatok kívül, bizony isten, senki sem szeret benneteket.“ Igaza van, éreztük, tudjuk. Nem szeret senki. Miért? Hát bizony bajos volna ennek az okát kikutatni. Tulajdonképen alig tudná bárki is okát adni ennek az irányunkban való előítéletnek. Leginkább külső megjelenésünk idegeníti el tőlünk a nagy publikumot. Kevesen vagyunk szépek, mert hiszen nem a külső tulajdonságok döntenek nálunk, s minden tekintetben tökéleteseknek lennünk nem adatott meg nekünk sem, lévén mi is csak emberek, — és kevesen vagyunk, a kik szépen ruházkodunk, mert többnyire szegények vagyunk. A ki közülünk nem szegény, annak gazdagsága nem az újságírásból van. De meg folytonos küzdésünkben az élet nehéz árjával, önkénytelenül megfakad bennünk bizonyos fok a gögnek. A tengerész lenéz minden egyéb katonát, mert míg amaz fölvirzsiniazva sétál, ő a tenger és az ég összeolvadó kékjében örökös veszély között, Isten kezében van. Mi is, — nem

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Szép kilátás . . .

Szép kilátás nyílik
A messze távolba:
Rengő kalász-tenger,
Kéklő hegyek orma,
Vadvirágos mező,
Cserkoszorus hegység,
A láthatár szélén
Leboruló kék ég.

Megy a vándor, megy, megy,
Eléri a mezőt,
A virágos rétet,
Az erdőt, hegytetőt
S ott, a hol az eget
Már elérni vélte:
Uj kilátás támad
A végtelenségbe . . .

Ilyen a földilét,
Az ember élete,
Szép jövőt ígérő
Kilátással tele . . .
A változó kort
Bolyongva átéli
S az eget a földön
Soha el nem éri.

Várady Ferencz.

a választ, hogy mindenki csak örvendeni fog visszajöttek, 1867. nyarán nejevel, D'Arbonin Inez asszonnyal, kit franciaországban vett el, haza költözött Magyarországra. A Deák-párthoz csatlakozott. Öpendítette meg először a tervet, hogy a budai vár stratégiai karakterét szüntessék meg, mert hadi célokra úgy sem alkalmas többé s csak hátráltatja a főváros fejlődését.

Európai hadvezéri működésének legmagasabb fokát érte el Klapka a török-szerb háboru alkalmával 1875-ben; mert a haditervet, melynek alapján a törökök oly fényesen megverték a szerbeket, Klapka készítette; az egész terv — úgy a mint azt keresztül vitték, a Klapka sajátja és hallhatatlan műve.

Ez idő óta Klapka a portánál a legnagyobb becsben állott. Később az orosz-török háboru kitörvén, Klapkát meghítták a török hadi tanácsba és szava Stambulban a legnagyobb súlyjal bírt.

Azonban egyszerre csak észrevette Klapka, hogy a török nagyurak iránta meghidegültek és többé nem hívják meg a haditanácsba. Mélyen sértődve e bizalmatlanság által, Klapka elutazott. Csak évek múlva tudta meg a nagyvezértől, hogy az orosz diplomáciának sikerült volt akkor a szultánnal elhitetni, hogy Klapka a haditanácsban történekről Bécsbe referál Andrásynak.

Később aztán kiderült, hogy az orosz gyanúsítás ármány, melynek célja volt Klapkát eltávolítani a szultán oldala mellől.

Klapka a haditervek készítésének nagymestere volt. Ez nála az a bizonyos valami a mit könyvből megtanulni nem lehet, ez az az inspiráció, mely nélkül sem író sem hadvezér, sem államférfiu kitűnőt nem bír fölmutatni. Ez teszi Klapka nevét is halhatatlanná.

HIREK.

— **(A koronázási jubileum napján)** az ünnepélyes háladáó istentisztelet délelőtt 9 órakor lesz a dómban. A nagymisé és Te Deum-ot Dulánszky Nándor megyés püspök fogja tartani kanonokok segédkezésével. A püspök asszisztenciájával együtt a dómban őrzött drága egyházi ornatust fogja használni.

— **(Új főügyési helyettes.)** A hivatalos lap csütörtöki száma a következőket hozza:

Igazságügyminiszterem előterjesztésére: Zsolnay György pécsi ügyésznek a főügyési helyettesi címet és jellegét díjmentesen adományozom.

Kelt Lainzban, 1892. évi május hó 15-én.

Ferencz József s. k.

Szilágyi Dezső s. k.

— **(A pécsvárosi polgári kör)** múlt vasárnap alakult meg a Hattyu-ban tartott gyűlésen, melyet Muttnyánszky Béla nyitott meg vázolván az alakítandó kör célját. Indítványára a nagy számmal jelenvolt polgárok Egry Józsefet választották korelnökké s Szekrényessy Ferencz drt jegyzővé. Ezután fölolvasták az alapszabálytervezetet, melyet egész terjedelmében elfogadtak s ennek alapján megválasztották a kör tisztviselőkarát. Elnökké egyhangulag Buregh Antalt kiáltották ki, a ki szép beszédben köszönte meg a kitüntető bizalmat; alelnökké: Egry Józsefet, Ott Mártont és Rausch Józsefet, jegyzőkké: Egry Béla dr., Nemes Vilmos dr., Nick Alajos dr., Plaininger Ferencz, Szekrényessy Ferencz dr. és Toldi Béla dr.; előadókká: Asztalos János, Jobst László dr., Kiss József, Muttnyánszky Béla, Németh Gyula, ifj. Némethy József, Szauter Gusztáv és Szuly János választattak meg. Választmányi tagok: minden városi képviselő, ki a kör tagjai közé lép s kerületenként a következő 10—10 választott egyén: Asztalos Nándor, Erdőssy Bódog, German János, Jantay Gyula, Justus Miksa, Körösztes József, Mazali József, Ollé István, Sillay József és Szigvárt Ádám a belvárosból; ifj. Cserta Antal, Csonka Antal, Kajdi István, Kozma István, Petrovics István, Pfeifer József, Radócsay Imre, Schönberger Vilmos, Szüle János és Vágó János a szigeti külvárosból; Deák József, Donner József, Eisner Dóczy, Gadó Mátyás, Gyimóthy Gyula, Markus Ignác, Matievits György, Scholer Antal, Tiefbacher Nándor és Vidákovics György a budai külvárosból. A gyűlés azzal végződött, hogy a kör tagjainak névlajstromába a jelenvoltak tömegesen írták be neveiket.

— **(Diszelőadás a Pécsi Dalárda javára.)** A Pécsi Dalárda augusztus hó közepén nagy útra indul. Nem az út hossza, hanem a fontos volta teszi ezt a daltestület és az annak működését mindig figyelemmel kísérő közönség előtt nagygyá. Augusztus 15-ödike és 20 adika közt lesz az országos dalverseny-ünnepély, melyben a Pécsi Dalárda mint versenyző dalegylet vesz részt. Eddigi nagy hírenek további föntartása, a múltnak biztosítása a jövőre — kívánják, követelik, hogy a Pécsi Dalárda elmenjen a versenyre s minden erejével és tehetségevel azon legyen, hogy onnét diadalmasan térjen vissza. Hogy ezt az utat az anyagilag szerény viszonyok között álló testület megtehesse,

megint az a kis csapat állott elő, mely minden ilyenmft dolgokban a kezdeményező és a kezdett terv szerencsés keresztülvivője. Csütörtökön tanácskoztak Aidinger Janos dalegyleti elnökkel a mód fölött, amelylyel a Pécsi Dalárda budapesti útjára a szükséges pénzt megszerezzék s ezáltal a város reputációját tisztán megőrizték. Elhatározták — Somogyi színigazgató szives hozzájárulásával — hogy a szinkörben, június hó első felében, diszelőadást rendeznek a dalárda útköltségeinek fedezése céljából. Az előadás hangversenyszerű programmal megy, mely fölött a rendezővel az napokban fog tanácskozni; az eddig szóba hozott tervek szerint az a program oly diszes és oly válogatott lesz, hogy a közönségnek valódi műélvezetet fog nyújtani, ami különben főczélja is az előadást rendező bizottságnak.

— **(A szent-kuti kirándulás elmarad.)** A Mecsek-egyletnek május 22-ére tervezett szent-kuti kirándulását az idő alkalmatlan volta miatt elhalasztották. E helyett 22 én délután a Bányatelepre fog a farsaság kirándulni. Összejövetel az Agostontéren, honnan az indulás post fél 3 órakor leend. Ezt a kirándulást is kellemes erdei sétával kötik össze.

— **(A nőegylet majálisa.)** mely múltkor a kedvezőtlen időjárás miatt elmaradt, áldozó csütörtökön, vagyis e hó 26 án délután tartatik meg a Tettyén. Közreműködik a katonazenekar s lesz táncz is. Az ételek és italok fölött ugyancsak a választmányi tagok viszik a gondozó szerepet, akiknek neveit már múltkor följegyeztük, s az enni-inni valókat fiatal hölgyek szolgálják föl. A majális d. u. 4 órakor kezdődik. Belépti díj személyenként 30 kr., gyermekeknek 15 kr. Ha ezen a napon is látatlankodik Jupiter pluvius, hát az ünnepély azért még sem marad el, hanem azt a nőegylet helyiségében tartják meg 50 és 25 kros betépti díjak mellett. Nehogy pedig a fiatal emberek előre rémüldözzenek a szokásos virágárusítás pumpgégezetétől, a választmány a mi révünkön tudtukra adja, hogy virágokat ezúttal nem árusítanak.

— **(Színházi műsor.)** Ma szombaton: „Parasztbecsület“ opera másodszor és „Harag“ dramolette 1 fölvbán. Vasárnap: két előadás. Délután 3 órakor fél helyárrakkal: „Siroki románca“ eredeti népszimű Abonyi Lajostól. Este 7^{1/2} órakor rendes helyárrakkal: „Feneleányok“ énekes életkép harmadszor. Hétfőn: „Fedora“ dráma 4 fölvonásban Victorien Sardoutól, a czimszerepben Daróczy Ilkával; a többi főszerepet Csiki László, Pákei Margit, Dálnoki, Pécsi stb. játszák. Kedden: „Parasztbecsület“ harmadszor és „Szikra“ 1 fölvonásos vígjáték Paillerontól. A „Thermidor“ Sardou nagyhatásu s nagyhírű legújabb drámájából, melynek tárgyát a nagy francia forradalom egy érdekes epizódja képezi, a szerepeket már kiosztották s legközelebb megkezdik belőle a szinpadí próbákat.

tehetünk róla, henczegés nélkül lenézünk minden egyéb nem journalistát, — viselje bár hivatalát a Magasságbelinek, fényes tisztségét a földnek, vagy a kardot derekán, mert tudjuk, hogy mi igazán tisztán önmagunkra, önerőnkre vagyunk hagyatva. És „nincs fölemelőbb tudat“ mondá Diogenes, a ki igaz, hogy csak hordóban, de bölcs ember vala, „mint önmagunknak lenni az ura és a szolgálója.“ Pedig, ha valaki, úgy mi vagyunk azok, a kik szolgálai és — sajnos — urai vagyunk önmagunknak. Mert ez az uraság csak amolyan „albéletti“ (kérek rá jobb kifejezést) uraság. A mi első, utolsó urunk, a kit szolgálunk és uralunk: a publikum izlése. Odaadással, összes erőinket adjuk oda ennek a mi parancsolóknak, ha az telhetetlen, nem elégszik meg mi békét szerető, csöndes munkánk fáradságon vásárolt produktumaival. — Isten légyen a tanunk: nem a mi hibánk. De még ha nem is volnánk mindnyájan nagy eredményeket fölmutatni tudó munkásai az ő souverain izlésüknek — elismeréséül időt, gondolkozást kihívó munkánkunk: úgy véljük, megérdemelnők csekély köszönetüket. Alig tudnának ők meglenni mai napság, — mikor a jó csizmadia se cipőt csinál, hanem a szegény haza sorsát vitatja, — ujság nélkül, de ugyan kinek jut eszébe, hogy

sok-sok óráknak lázas tevékenysége szülte azt a temérdek egymás mellé rótt apró, fekete betűt. Ugyan kinek jutna eszébe, hogy annak a szerény, dicsekvés nélkül, önérzetből fáradó hivatott embernek köszönetet, elismerést szavazzon, ha csak önmagában is, a miért főczélja, ideálja a közönség éhes falánkságát kielégíteni. Mindentütt ott van, a hol kell, tüneményes gyorsaságával az akarni tudó ambícióznak és egyetlen vágya, hogy hü képet vessen a látott, — s olykor talán nem is látott, dolgokról. És emellett diskrétnek lenni, olykor keveset mondani, hogy sokat értsen belőle minden, a ki kíváncsi sok reá nem tartozó dolgokra: ez adja meg nekünk az önmagunkban való biztosságot és a közönség sértő közönyével szemben az önmagunk iránti elismerést. Gyakran van alkalmunk, mindentütt ott lehetvén, olyan dolgokat látni, a miket ha a maga meztelenül hagyott grotesque mivoltában tállalnánk föl: bizony méltán követ vetnének reánk, — azért ki nem kerülhetvén megírásukat, fölöltöztetni, megformálni — ez a háládatlan szerep juta részünkbe. Ugyan mit szólna a diszes elite-báli societás, ha a reggeli lapban úgy riportolnék róluk, hogy „a reggeli csárdásban már egészen megbomlott bennük a szunynyadó őszállat, s a körülálló mamák elszőnyvedve

nézték, hogy mutogatják mindinkább a maszkírozott hasított körmüket.“ Pedig ez igaz. És mégis csapnának diszes lamentációkat ellene, — mig ha valamit tetszetősebbé teszünk, — bizony nem a magunk gyönyörűségére, — akkor: „szörnyen tudunk hazudni.“ És ki-út vajh merre van ebből a labirinthból? Felelet: ∞.

Faj biz' ez nekünk: minek tagadnók. Am a fájástól csak egy lépés van az elhidegülésig, s mi ezt a lépést megtettük immár. Vigasztal csak az a tudat, hogy mindenütt, — e mi tejes, mézes, kanaánforma hazánkban legalább, — így vagyunk.

Hazánkban, mondom, mert máshol igazán nincs ilyen. A nagy államokban első emberek a journaliszták és az udvarhoz tartoznak, mint nálunk akármelyik higvelejtő kamarás. Különösen Franciaországban látjuk őket a közélet csúcspontján, mint Armand Gouzien, Leo Delibes, Massenet s másokat. A ködös Avou földjén koszorúval a fején ült királynéja mellett Tempson Alfréd és Mr. Young, a „Times“ szerkesztője aligha cserélne nálunk akármiféle Eszterházy herczeggel, még ha annyi ötvenezer francos lovat durrantott is le. Hol van ezek mellett egy Falk, egy Csernátony, egy Ágai, — talán egy fokkal sem csekélyebb talentumu

— **(Pécsi leány esküvője külföldön.)** Sabini Erzsike kisasszonyt, városunk szülöttét, Sabini Károly városi hivatalnok leányát az elmúlt napokban vezette oltárhoz Drezdában, az ottani r. kath. egyházban Albert Miksa drezdai gazdag nagykereskedő.

— **(A rózsakiállítás.)** Jeleztük már hogy a Pécs Baranyai Kertészeti Egylet az itteni rózsakiállításnak a nagy közönség előtt való gyűjteményes bemutatása, — a rózsák és virág-művelés iránti kedv fölébresztése és ez által a műkertészet emelése és előmozdítása céljára június hó kezdetén rózsakiállítást rendez. Mivel a rózsák virágzásának időpontja sok föltételtől függ, a kiállítás megtartásának napja most még nem határozható meg, de a körülményekhez képest 8 nappal a megnyitás előtt hírlapok és fali hirdetések útján fogják a közönség tudomására hozni. A rózsakiállítást Pécsen, a városi tornacsarnok helyiségeiben fogják rendezni, s két napon át reggel 9 órától esti 8 óráig áll nyitva a közönség részére. Kiállítható: minden faj rózsák virágzó állapotban, akár cserépbe ültetve törzsszel együtt, akár pedig a virágok levágva galyastól — egyenként, vagy csokrokba kötve; bármely néven nevezendő — a kiállítás alkalmakor virágzó — vagy disz élő növény — edényben, vagy levágva mint virág; diszcsokrok s koszorúk élő virágból vagy pedig szárított virágból; — egyáltalán a virágkötés, mint a kertészet mellékága. Minden egyes kiállító köteles rózsáit saját edényekben kiállítani. Netán edény nélkül beküldött rózsák részére az egylet hely- és beosztáshoz képest — a szükséges edényeket díjtalanul adja. Bejelentések jó eleve Rézbányai Jánoshoz, mint a kiállítási bizottság elnökéhez — Pécs, Kert utca 2. sz. — intézendők. A bejelentésben megközelítőleg meghatározandó a kiállítandó tárgyak száma és neve — esetleg a kiállítónak saját állványaihoz szükségelt terfogat. Edényben kiállítandó gyökeres növényeket a kiállítás megnyitása előtti 2 nappal, — lenyesett rózsákat és egyéb virágokat pedig a kiállítás megnyitása előtti délután, vagy pedig a megnyitás napján reggel 4 órától 9 óráig fogadnak el. — A kiállítandó egyéb tárgyak a kiállítást megelőző 3 nappal küldendők be. A kiállítandó tárgyak által elfoglalt helyek díjmentesek. Minden kiállított tárgy a kiállító tulajdona marad — és a kiállítás bezártát követő napon déli 12 óráig a tulajdonos által elvihető. Ezen időig el nem vitt tárgyakat valamint a kiállított minden néven nevezendő — töröl lenyesett rózsákat és virágokat az egylet javára elárverezik. Az egylet nemes célját adományok által előmozdító kiállítók által adományozott kiállítási tárgyakért az egylet hírlap útján fog köszönetet mondani. A kiállított rózsák, virágok, disznövények és egyéb tárgyak lehetőleg helyes és tüzetes megnevezéssel látandók el; a lenyesett rózsagalyakon — könnyebb fölismerhetés céljából lehetőségig egy

vagy két levélpárat kell az ágon hagyni. A kiállítás megsejtelésére a belépti díj: fölnötteknek nappal, vagyis reggel 9 órától esti 7 óráig 10 kr., iskolásgyermekeknek és katonáknak örmestertől lefelé nappal 10 kr. A kiállított tárgyak megbiralását 11 tagú szakértő bíráló bizottság teljesíti. Jutalomdíjra csak a kiállító által helyes megnevezéssel ellátott tárgyak tarthatnak igényt. — Névvél el nem látott tárgyak kiállíthatók ugyan, de ezeket versenyre nem bocsátják. Versenydíjak. Rózsák n. l. 1. Egyleti legnagyobb díszokmány. Ezt nyeri, ki legszobább kifejtett példányokból — legértékesebb válfaju — legnagyobb számú rózsagyűjteményt állít ki. 2. Ezt követő három értékes — gyűjteményes — kiállítást díszokmány n. l. jutalmaznak. 3. 1 díszokmány Thea rózsákért, 1 díszokmány Noisette rózsákért, 1 díszokmány Bourbon rózsákért, 1 díszokmány Hybrid rózsákért, 1 díszokmány a legszobább Moha-, Bengal-, Centifolia, Kuszó sat. rózsák bármely fajáért. Díszokmánynyal jutalmaznak ezen fölül minden egyes oly rózsát, mely alak és szépsége által fajtársai közül különösen kitűnik; úgyszintén mindmennyi mintaszertű fajgyűjteményt helyes elnevezéssel ellátott sajátkezelésű rózsákból. 4. 24 elismerő okmány kiválóan szép egyes példányokért: Virágoknál és egyéb élő növényeknél. 1. Nagy díszokmány a legértékesebb és helyesen elnevezett gyűjteményes kiállításért. 2. Új válfaju növényekért 1 díszokmány. 3. 10 elismerő okmány. Díszcsokrok n. l. és virágkötés n. l. 1. Nagy díszokmány a legizlésteljesebb élő csokrok és koszorúkért. 2. Nagy díszokmány szárított vagy művészileg készült virágcsokor- és koszorúért. 3. Elismerő okmányok és pénzjutalmak mindkét nembeli virágkötés terén. A bíráló bizottság ítéletét a kiállítás bezártakor fogják kihirdetni. A jutalomdíjakat a kiállítás után lehető legrövidebb idő alatt fogják ünnepélyesen kiosztani. A kiállítás tisztá jövedelmét az egyleti faiskola javára fordítják. Az egyleti elnökség e kiállítás alkalmára megyénk rózsakiállításáról, valamint a főkép díszlő válfajokról lehetőleg kimerítő statisztikai kimutatás összeállítását is tervezi, s ezért fölkéri a kiállítókat hogy rózsakiállításukról vál- és alfajokszerint részletezett kimerítő kimutatásaikat mielőbb terjeszszék be a végrehajtó bizottság elnökéhez.

— **(Kinevezések.)** Baranyavármegye főispánja Benecze Sándor városi gyámpénztárost főpénztárnoszá nevezte ki. A pécsi kir. tábla elnöke Buzás László végzett joghallgatót a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe joggyakornokká nevezte ki.

— **(Mecsek-egyleti vendéglő.)** Egészséges terve támadt Scholtz Gyula pécsi sörgyárosnak. Hogy azon a nyomoruságon segítsen, a mivel a közönség a Tettyén levő koresmánál minden vasárnap meggyürkőzni kénytelen, a Tettye keleti oldalán, a vizárkon túl

levő dombon díszes, villaszerű vendéglőt építtet. Az épület még az idén július hó elejére elkészül, már a tervek is készek, melyeket Piacsek Gyula építész nagy izléssel készített. Lesz egy főépület kőből, melynek déli részén hatalmas földtől, oldalain nyitott csarnok kellemes kilátást enged délre, s nyugotra a Tettyére. Ez a helyiség ugyan az első évben még nagyon ki lesz téve a nap tüzeinek, de nem sokára már árnyas fák veszik körül, melyek hűvösen tartják az egész épületet. Lesz azonkívül kerti helyiség is, mely egészen a szabad ég alatt lesz. Az épületet a Tettyével hatalmas hid fogja összekötni. Ezt a vendéglőt, melyet áldozatkész építője, Scholtz Gyula, „Mecsek-egyleti vendéglő“-nek fog czímezni, végre megszünteti az olyan botrányokat, amiknek mult vasárnapon is kénytelen áldozata volt a közönség. A tulajdonos neve garancia arra, hogy tisztességes árért tisztességes kiszolgálásban részesül a közönség.

— **(A pécsi artézi kútról)** irt Ágh Timót Géza dr. pécsi főgimnáziumi tanár értekezést a főgimnázium tavalyi értesítőjébe. Most erről az értekezésről, mely külön lenyomatban is megjelent, érdekes bírálatot olvasunk az országos középiskolai tanáregyesület közlönyében, ahol Sztéryni Hugó dr. ismerteti az úgynevezett program értekezéseket. Ezekről általában szólva azt jegyzi meg, hogy az ilyen értekezések a legutóbbi időkig éppenséggel nem valami magas nivón álltak, s különösen a természetrajzi tárgyak aránylag legkevésbé ütötték meg a mértéket, melyet fejlettebb tanügyi és tudományos viszonyainkhoz illik szabnunk. De konstataja, hogy ma már a nivó emelkedőben van. Ugy a tárgy megválasztásában, mint a kidolgozás módjában, alaposabb készütség és helyesebb izlés nyilvánul. Öröndetes ténynek tartja, hogy a természetrajzi értekezések közül több most már helyi természet viszonyokat dolgoz föl és ismerteti; s ebből a szempontból első helyen is foglalkozik Ágh Timót dr. értekezésével „A pécsi artézi kútról“, melyet becses munkának mond a bíráló. Igen elismerőleg szól aztán az értekezés ama részéről, melyben Ágh az artézi kutak elméletét és a fúrás módját vázolja s az őt ásványföldtani értekezés közül ezt emeli ki leginkább.

— **(Két színelőadás egy napon.)**

Vasárnap délután és este lesz előadás a Somogyi arénájában: Erre az adott okot, hogy Szegedről a színbizottság két küldöttje érkezik meg a napokban Rainer szegedi főkapitány és Kulinyi Zsigmond, a „Szegedi Napló“ volt szerkesztője, most iparkamarai titkár, akik — megbízatásuk értelmében — a Szegedre menendő színtársulat minőségéről kívánnak meggyőződést szerezni, hogy a szegedi színügyi bizottságnak referálhassanak a tapasztaltokról. A küldöttek szombaton megnézik a „Parasztbecsület“-et; vasárnap pedig — hogy a rövid idő alatt lehetőleg az egész társulatot megismerjék — két előadást rendez Somogyi: délután a Siroki románcot, este a Fenelányok-at fogják adni. Hétfőn Fedora megy, hogy a küldöttek előtt a drámai személyzet mutathassa be magát.

— **(Lovas tiszték a Kardos-uton.)**

Nagy költséggel elkészítette a Mecsek-Egyesület a vasárnap megnyitott turista-utat, mely arra való, hogy a város poros, ködös levegőjétől szabadulni óhajtó közönség kellemes sétáton rándulhasson föl a hegyek közé. Ez az út tisztán és egyedül gyalogosok számára készült, humanisztikus célok szolgálatára, s azt sem kocsinak sem lovasoknak nem szánták. A napokban néhány kiránduló hölgy sétált az új turista-uton s nem kis meglepetésükre, sőt némi ijedelmükre, egyszerre csak két lovastiszt toppant eléjük, akik a hegyről lefelé jöttek a turista-uton. Az út tudvalevőleg nem széles kocsit, hanem egyszerű gyalogjáró, melyen kettesével kényelmesen elfér az ember, de a lovas már kiszorítja a gyalogost az útról, melynek kis fordulói amúgy is veszedelmesek a hegyi utakhoz nem szokott lónak. A hölgyek odalapultak a parthoz, majd meg az elhelyezett padok mögé voltak kénytelenek szorongani a lovaktól való féltükben. Nagyon valószínű, hogy a lovasok jóhiszeműleg tértek rá erre a gyaloguttra, mert ennek egyik végében sincs figyelmeztető tábla, mely a lovaglónak eltiltaná az úton való járást nemcsak közbiztonsági szempontból, hanem azért is, mert az az út nem azért készült a polgárok közközlésén, hogy azt akár urlovasok, akár lovas katonák megrongálják. Jól tenné

harczosai a magyar újságírásnak. Bizony, hogy mennyire ismerik el az ily kincseiket a magyarok, látjuk olyankor, ha jótékony-célokra drága autogram-albumokat, „Segítség“-eket, „Kenyer“-eket hoznak össze. Az ilyen albumokba Franciaországban az első szó a Hugó Viktoré volt, utána jött hosszú sora a Daudeteknek, Dumas-oknak, Claretieknek, — s a vége felé ott volt jou-jounak a Grévy, vagy a Carnot neve, — nálunk legelől jön valamelyik főherceg, utána a főrendiház schematizmusából összeirt minden rendű és rangú, beszélni nem tudó és szoptató mánások, — s a végén pro forma egy pár predikátumos író. Ez hozza magával aztán, hogy míg amott az irodalom folyvást növekedőben van, nálunk szünet nélkül hanyatlak. Amott józan fejjel belátják, hogy az irodalom a tükre valamelyes nemzet fokozatos haladásának, emitt, a mi arisztokratikus népünk elismer szellemi vezérének egy Károlyit, mert gróf, vagy egy Zichyt, a ki nagyon érthet a lábikrák műértő lorgnettezéséhez, de az íráshoz épp oly keveset konyit, mint a — csizmakészítéshez.

Bizony ez így vagy, én jámbor népem. Nem hiszem, hogy, ha ki komolyan megyeti magában a mi sorsunk folyását, tagadni tudná, —

kissé talán erős, de igaz a válaszat. Mert Deák Ferencz úgy mondá, hogy „igazat irjatok,“ s Deák Ferencz nem vala olyan ember, hogy bolondokat beszélt volna.

Bár nyernék e pár rövid szómért a vonal alatt némi csekélyke elismerést. Hogy lássa be derék olvasóközönségünk, hogy nem a magunk multságára betegszünk, veszünk, örülünk bele fárasztó munkánkba: de tisztán, hogy az elismerésüket kivívjuk. Ha ezt elérem, akkor megvetvén e pár betűmet, megszolgáltam vele, nekünk mindennél becsesebb honoráriumát is. Aláírhatom a nyugtát.

De még ha azt nem is nyerhetjük meg, vigaszul ott röpköd köröttünk, halk szárnyesatogásával, a hivatalás angyala. És véd, oltalmaz, fölemel. S megsugja nekünk, hogy ne legyünk elcsüggedők, ha vannak erőink nagyot alkotni, akarunk nevet kivívni: megkapjuk érte jutalmunkat, megvettetve, éhen halván, a — márványoszlopot. Valami vén akademikus beszél fölöttünk majd bolond ígéket, hogy „hivatásból halt meg.“ ... Igen.

De mi köszönjük ezt is.

a Mecsek-egyesület, ha megkérné a helyi katonai parancsnokságokat, hogy ezt a sétatut vegyék ki a stratégiai utak közül s rendeljék el, hogy azon se lovas katonák, se rendes csapatok ne közlekedjenek. Mert mi lesz a sétatú és üdülni vágyó közönséggel? — ha ezen az uton minduntalan esetleg egy egész zászlóalj katonaság ereszkedik le éppen a Mecseken lévő lövöldétől jövet, vagy kapaszkodik föl a lövöldéhez menet. A polgári lovasokat is jó lesz tilalomfa fölállítására és az erdőkerülők által eltiltani ez út használatától.

— **(Kritikák a „Fotografiák”-ról.)**

A **Somogy** a következőket írja Haksch Lajos legújabb könyvéről:

„Fotografiák. E cím alatt egy érdekes kötet jelent meg Pécsen Taizs Józseftől Dr. Muki-tól. A kötet tartalma: A műkedvelők. Szent-Istvánkor. Egy szerkesztő álma. Miért vagyok én Barossal haragban? A mitől én megbolondultam. Kinek van legtöbbje? Filoxéra könyvtár. Az én dözsöléseim. — ??? — Oh az a háztartás! A legalaposabb ujság. A mi pajzsunk a megye címerével. A legsötétebb Egerben. Dr. Muki a pécsi irodalmi szereplők közt egyik legerősebb, habár még forrásban levő tehetség; s e mellett sokoldalú író. Ir politikai cikkeket sok ismerettel; de éle mindig van, sőt többször tele tövissel. Társadalmi cikkei mindig élénkek, szívesen olvasottak; majd az élelapon önti ki humorának szivárvány fényét, s ebben — azt hisszük — legerősebb. E kötet minden darabján végig csillog az istenadta humor: néhol kissé darabosan, máshol pompázó festés, és egyéniségének kidomborodásával. A rendkívül nem hajhászsa, de szerencsésen festi az életet s képei azért megkapók, jó iztek, sőt pár helyen művészileg festvők. Lelke fogékony s bőven ontja termékeit, sőt tán az egyik hátránya Dr. Mukinak, hogy sokat ír, dolgozik kenyérkeresetből is s így nincs elég ideje kisimítani műveit. Határozott írói egyéniség, kitől még sokat várhatunk, ha idejét többfelé el nem forgácsolja. A kötetet, mely szép papírra és elegánsan van nyomva, szívesen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.“

Itt megjegyezzük, hogy a pécsi könyvkereskedőknél (Valentin O., Engel L., Domján I.) már csak alig egy-két példány kapható, s ezért akik nagyobb számban kívánják megrendelni ezt, — akár az itteni könyvkereskedők közvetítésével is — Révai testvérek budapesti könyvkereskedő cégénél tehetik meg. A könyv ára 1 frt 50 kr.

— **(Érettségi vizsgálatok a főgimnáziumban.)** A helybeli főgimnázium 8 osztályt végzett tanulói tegnap nyújtották be az utolsó írásbeli gyakorlatokat. Most egy hónap tanulmányi időt nyertek a szóbeli érettségi vizsgálatokhoz, melyek június hó 19., 20. és 21. napján fognak lefolyni a tankertületi főigazgató jelenlétében.

— **(Halott-czipelés.)** Különös dolog történt meg éppen boldogult Klapka György tetemével. Az elhunytat a honvédegyesület valamelyik budapesti közintézetből kívánta eltemetni, s erre a muzeum csarnokát szemelték ki, amihez Csáky gr. miniszter meg is adta a beleegyezést. Hanem nyomban rá jött a parancsolat Szapáry gr. miniszterelnöktől, hogy a halottat vigyék ki éjjel a köztemető halottas kamrájába s onnét temessék el. Ez így is történt. A képviselőházban azonban erre a hirre nagy fölháborodás támadt. Horváth Gyula képviselő interpellált az ügyben a méltó harag kifejezésével, amik lázba hozták az egész házat. Szapáry aztán ötlöt-hatolt, s kijelentette nagy dadogás között, hogy ő nem így intézkedett, hogy más a hibás és hogy ő nem akadályozza azt sem, ha a muzeum csarnokából temetik is el Klapka holttestét. A honvédegyesület azóta intézkedett is, és habár nem is a muzeumban állítják föl a ravatalt, mert ott most nincs hely, hanem behozták a holttestet a hozzá méltatlan helyről a belvárosi főplébánia templomba, ahonét tegnap — pénteken — vitték ki nagy részvét mellett a kerepesi uti temető egyik disz helyén ásott sírba.

— **(Nagy népiünnepély a Tettyén.)** Említettük már lapunk egyik minapi számában, hogy a király koronázási jubileumának emlékére pünkösöd vasárnapján a Tettyén nagy népiünnepélyt rendeznek, melyre már városzerte nagy az érdeklődés. Ez alkalomból este a Tettyén nagyszerű tűzijátékot rendeznek, mely

hat szakaszból fog állani, és pedig gyors egymásutánban elszüttetnek: I. Különböző fölszálló röp-pentyűk, 2 drb disztési rud, 2 drb. fényes cascád és egy disztelt kereszt. II. Fölszálló röp-pentyűk különféle változatokban, 2 drb. pálmafa, 2 drb kettős cascád forgó nappal és ragyogó vizesés. III. Röp-pentyű csokrok, 2 drb állócsillag ragyogó tűzzel, 2 pávatoll forgó szemekkel és egy nagy virágtartó. IV. Virágcsokrok, 2 drb gyémántörzsa, 2 drb ragyogó nap, 2 drb fényes legyező röp-pennyű csillagokkal és egy rendkívüli nagy disztény. V. Római ágyutelep röp-pennyű csillagokkal, virágcsokrok és egy nagyszerű 12 méter magas Eifel-torony változó görögtűzfényben. Végül VI. Ő Fölsége 25 éves koronázási jubileuma emlékére rendkívül fényes összeállításban különböző bombák, csokrok és záradékul fényes nagy magyar korona e fölirással: Éljen a király!

— **(Mi az a valuta-rende-zés?)**

Immár a hatodik levelet kapjuk vidékről, melyben e kérdést intézik szerkesztőségünkhöz. A legtöbb azonban a valuta-rende-zésnek részletes programját kívánja tőlünk, melyet a múltkori közléstünkkel is részletesebben közléstünk nem lehet. Hogy azonban a gyakori és kíváncsi kérdézőknek mégis megfeleljünk, egy aktuális anekdotát citálunk, melyből ki-kí könnyen megértheti a valuta-rende-zést. Kérdezi egy vidéki polgár, hogy mi az a valutarendezés?

— Azt könnyű megérteni. — Felel rá a kérdező tisztviselő. — Mennyi pénze van most kendnek?

— Egy osztrákértékű krajczárom sincsen.

— No hát a valutarendezés után ugyanannyi pénze lesz kendnek — koronaértékben.

— **(Tüzek Siklóson.)** F. hó 16-dikán esteli 10 órakor Denge Gábor és Nagy Rozália tulajdonát képező lakóház meggyuladt. A tűz fél 12-ig tartott, de ez idő elég volt arra, hogy a rozzant állapotban levő, szalmafedele lakóház teljesen leégjen. A tűz a padláson ismeretlen okból keletkezett s ott bő táplálékot talált magának a tetőnek anyagán kívül az oda fölhalmozott gabonában, élelmiszerben és házi eszközökben. A tüzlőtség működését nagyon me-nehezítette a vízhiány, a mi különben is nagy baja Siklósnak. — E hó 17-én d. u. 1 órakor a siklósi postamester Pick Lipót udvarában levő istálló és felszer fogott tüzet, — állítólag az egyik kocsiának vigyázatlansága következtében. A tűz oly rohamossággal harapódzott el, hogy mire segély érkezett, már csak a szomszédos épületek megmentésére lehetett gondolni, s erre nagy szükség is volt, mert az istálló és felszer a két szomszédház közé volt ékelve. Sikerült is a tüzlők buzgóságának a tüzet lokalizálni. Maga a meggyuladt épület, bár cseréptető alatt volt, teljesen leégett. Nagy mennyiségű szalma, több köbméter fa stb. égett el benne.

— **(A baranyamegyei községi és körjegyzők egylete)** ez évi rendes közgyűlését május hó 23-án hétfőn d. e. 10 órakor a megyeház gyűlés termében tartja meg. Táragsorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Az 1891. évi számadás fölolvastása, helybenhagyása és a szokásos fölmentvény megadása. 3. Az 1892. évi költségelirányzat elfogadása. 4. A tetemes hátralékok — bírói uton — behajtása iránti intézkedés és meghatalmazás megadása. 5. Magyarországi községi és körjegyzők árvaházi egyesületének alapszabály-tervezete hozzájárulás, esetleg módosítása. 6. Torontál megyei községi és körjegyzők indítványa a jegyzői nyugdíj-intézetek tagjainak szerzett jogai kölcsönös tiszteletben tartása iránt. 7. A központi egyesület ez évben tartandó gyűlésére küldött tag és póttag kijelölése. 8. Esetleg beadott indítványok.

— **(Keresztföltüzés.)** A dunaszekesői katolikus templom tornyát tavaly nyáron a vilám lerombolta s az csaknem egy évig csonkán emelkedett az égnek. Most a tornyot ismét fölépítették s a keresztet mult vasárnap tűzték föl a toronyra a község katolikus híveinek jelenlétében, kikhez Szandtner Antal dunaszekesői plébános tartott magyar és német nyelvű beszédet.

— **(A siklósi artézi kut.)** Mikor Siklós képviselőtestülete megszavazta az artézi kut furásának költségét, egyetlenegy szavazat volt, mely megakadályozta, hogy a határozat egyhangú legyen. Ez egy szavazat a siklósi uradalom képviselője volt. Azért szavazott ellene, hogy az uradalom fölebbezhessen e határozat ellen. Az uradalom t. i. a megfuraudó

artézi kutban a tulajdonát képező Harkány-fürdő gyógyforrásának jövőbeli vetélytársát látja, bár a siklósiaknak eszök ágában sincs maguknak forró kén-szulfid vizet requirálni, elég nekik az e fajtaból a harkányi viz, hanem jó ivóvizet akarnak, mert ennek Siklóson nagy a hiánya; oly helyen is akarják a kutat megfuraadni, a hol a közelben a legtöbb, élvezhető friss vizet szolgáltató kut van. — A vármegye törvényhatósága és a miniszter valószínűleg nem is fog az uradalom azon furása óhajának eleget tenni, hogy az ő 8 kilométerre levő gyógyforrása kedveért a siklósiak kénytelenek legyenek továbbra is a posványos talajviz baczillusait venni magukba.

— **(A németbolyi bér-málás)** nagy ünnepélyvel ment végbe mult szombaton. Délután 5 órakor érkezett a községbe a megyés püspök Zsinkó István apátkanonok, Hinka László jogtanácsos és Pozsgay püspöki ritkár kíséretében. Az érkező püspököt a németbolyi kath. legényegylet bandériuma fogadta, Trixler főbíró pedig a község nevében üdvözölte a főpásztort. A község mindenütt föl volt disztve s a hercegi kastély előtt egy nagy diadalkaput állítottak. Ez alkalomra Kardos Kálmán főispán is lerándult Német-Bolyra Szily alispán és Sey főjegyző kíséretében, kik szintén jelen voltak a bér-málás ünnepélyes kiosztásán. A nagy templomba óriási hívőserreg zarándokolt a szomszéd községekből is, és a megbér-malándók jelentékeny számmal vették föl a szentséget. Másfél napi ott időzés után a püspök pécsfalvi birtokára utazott, onnan Olaszra, esütörtökön pedig Egerághra, hol tegnap osztotta ki a bér-málás szentségét. A főpásztor innen egyenesen székhelyére tért s hosszabb ideig itthon marad.

— **(A harmadik mérnöki állás)** betöltésére vonatkozó egyik minapi számunkban közölt híreinkre a következő sorokat nyertük a betöltést indítványozó közg. biz. tag úrtól:

„Becses lapja legutóbbi számában a harmadik mérnöki állás betöltése iránti közg. bizottsági határozatról lévén szó, az mondatik, hogy a mérnöki állást azért nem töltötték be, mivel a II. osztálymérnök teendőit egy arra alkalmas, bár kvalifikációval nem bíró egyén, közmegelegedésre végezte s ezáltal némi költséget is megkímélt. Ezzel szemben tehát a betöltés iránt általam tett indítvány és annak egyhangú elfogadása úgy tűnhetik föl, mintha nem a város érdeke vezérelt volna bennünket, mert végre is egy közmegelegedésre, sőt a város anyagi hasznára szolgáló egyén eltávolítása valóban nem lenne helyén. Ám a dolognak más, érdemi és nem személyi oldala van. Ugyanis midőn a közhajnak megfelelően a mérnöki hivatal hosszú vajadás után újjászerveztetni elhatározottat, annak szüksége éppen abban nyilatkozott, hogy a mindinkább szaporodó teendők földolgozására törvény szerint képzett és így felelőssé tehető mérnökökkel rendelkezék a város, kimondván, hogy ne — mint eddig — csak a főmérnök, hanem a munkát vezető vagy ellenőrző osztálymérnök is vagyoniilag és erkölcsileg felelős. Már most miként egyeztethető össze a renddel, a felelősség elvével, a szervezésre okul szolgáló irányelvekkel, az eddigi panaszokkal, a kormányhatóságilag jóváhagyott szabályzattal és ennek kapcsán a költségvetéssel, ha az újonnan szervezett építész-mérnöki állás nem töltetik be, hanem helyét egy kvalifikációval nem bíró „egyén“ — nem is építész — foglalja el? Csak a törvényes rendnek szolgáltam tehát indítványommal; az illető használhatósága nem bírhat annyi értékkel, mint a szigorú felelősség érzete és a közgyűlés kormányhatóságilag jóváhagyott határozatának betartása iránti kötelesség. Aztán éppen az utak állapotáról folyván a discussio, csak nagyon is szükségesnek mutatkozott ez incidensből is a harmadik mérnöki állás mielőbbi betöltése. Tisztelettel: Bolgár Kálmán közg. biz. tag.“

A bizottsági tag úr fölszólalása a közg. biz. ülésen egészen helyén való volt; ezt ama közleményünkben nem vontuk kétségbe. Mert ha egy állást rendszeresítenek, azt be is kell tölteni, nemcsak azért, mert rendszeresítenek, hanem mert — különösen ebben az esetben — arra égető szükség is van. Abban a közleményünkben csak az eddigi állapotot kívántuk jelezni. — A szerk.

— **(Magyar istentisztelet Moháson.)** A „hősvértől pirosult gyászter,” melyet

magyar vér aztatott, s mely magyar népet nemzett a hazának, 1526 óta nagyon megváltozott. Lakossága közé — ráczok keveredtek, majd pedig németek. 1851-ben pedig a híres Bach-kormány sugalta rendelet szigorúan meghagyta a német istentisztelet megtartását az ifjúság németesítése céljából. Az utóbbi időkig hiveségesen teljesítették is e rendeletet, mely természetesen a szokás által törvénynyé vált. Az ottani róm. kath. hitközség egyik lelkes bizottsági tagjának azonban a legutóbbi hitközségi ülésen tett ajánlatára elhatározták, hogy a vasárnapi 9 órai misén, melyen 900 magyar hívő vesz részt, ezek ne német egyházi énekkel, hanem magyar nyelven dicsőítsék az Istent. E határozatotmost a püspök elé terjesztik, kinek jóváhagyásához szó sem fér.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

Színészet.

Az **Örök törvény** ismétlésekor kedden, megint leereszkedtek a bős elemek, hogy megromsák az élvezetet. Zuhogott az eső, melynek kopogása az aréna tetőzetén néha teljesen elnyomta a színészek szavát, s még mikor legcsendesebben esett is, az is csinált olyan zajt, hogy az előadást nem lehetett nyugodtan élvezni. Az előadás — talán épp e miatt — gyöngé is volt, s a játszó személyzetből csak Kalmár Piroskát, Somogyit, Dezsérit, Csikit és Ballát veszszük ki, akik kielégítettek játékkal.

A **Koldusdiák** szerdán elég szép száma s különösen díszes páholyközönség előtt ment. Az előadás egyike volt a legjobbaknak az idej operettelőadások közül. Szépen összevágott minden, solo, kar, próza; különösen az első főlvonás annyira precízül gördült le, hogy a közönség zajosan tapsolt a függöny leeresztésekor. Perényi a czimszerepben kielégített; hangja jól volt disponálva, s játéka is a szerephez mért volt. Laurával Kocsis Etel ismét egy jó énekszerepet kapott. Az első főlvonásbeli fiúleány szinte megcsodáltuk hangja erősségét, mely sehogyan sincs arányban még a színpadon is kicsi természetével. Breznai meglehetősen Ollendort volt, leszámítva egy némely túlzásait, amiket éppen olyan színésznél találunk különösnek, akiben már megülepdedhetett volna a színészvér. Hatvani jó Janiczky volt, Tharasszovits Margit, Dorogi Laura, Kállai Luiza, Földvári és a többiek dicséretes összejátékkal támogatták az előbbiek játékát.

A **Pogány magyarok**, Gabányi Árpád történeti színműve, melyet az akadémia 100 arannyal jutalmazott, csütörtökön került nálunk először színre. A darab címe és műfajának jelzése mindent elárul a tartalomról. A pogány magyarok küzködése a keresztényekkel s keresztény hitre áttért saját testvéreikkel: ez a háttér, melyet a Kóczán-féle pályázat megkövetelt; bár ennél többet is követelt, de Gabányi, s talán más sem tudott volna e követelésnek eleget tenni, mert olyan tragikus momentumja nem volt, vagy legalább nem maradt reánk a pogány magyarok korának, mely önmagában hordozná a tragédiához való anyagot. Gabányi tehát úgy segített a dolgon, hogy megtette a történetet háttérnek staffazsnak, s eléje rajzolta egy család történetét, melyet nagyrészt azon kor történeti momentumai segítenek tragikusra tenni. Úgyesen komplikált és jól kifejtett bonyodalmak adnak alkalmat a drámai helyzetek festésére, ami Gabányi egyik főerőssége, s a drámai festést oly szép nyelvezettel cselekszi meg, hogy kettős élvezettel hallgatjuk a 4 főlvonásos dramát. Az előadás általánosságban akadály nélkül, határozott mederben folyt le, jól betanult összejátékkal s kellő színpadi külsőségekkel. Mindazonáltal nem tudott teljes illúziót kelteni, amiből ezuttal bizony töképpen Molnár rántott ki bennünket, aki a vén, őshitében makacs Vathát kezdetben ugyan elég nyersséggel játszta meg; de már a 2-odik főlvonásnál, a tőle elpártolt feleségével való párjeleneténél, bele esett valami sajátos roskatag kioldásába, mely inkább a guttaütött ember vonaglásához hasonlított, s nem fejezte ki a lelkeben-testében lassan lassan megtörő Vatha lelki tusáját. Az a folytonos siránkozó hang utóbb már a fület sértette. Épp Molnártól vártuk el leginkább, hogy ne a színpadi sablonok szerint játszassa meg Vathát, hanem a tőle megszokott természet-

séggel és öntudatos jellemábrázolással. Daróczi Ilka (Vatha neje), kit a színpad szerencsésen kifelejtett a személyzetből, nehéz szerepével csak félig küzdött meg: sok modulációra képes hangjával mindent kifejezett, de arczával nem. Igyekezete mindazonáltal megérdemelte azokat a tapsokat, melyekkel őt is a többiekkel együtt a lámpák elé hívta a közönség. Holéczi Ilona sok bájjal ruhazta föl Emesét, Vatha leányát, aki aközött a sok brutális pogány között az egyetlen költői alak, no meg kedvese Pető (Ballá); hanem azért Holéczi Ilona még sem illik bele ebbe a szerepbe — mely bár csupa gyöngédség, csupa lehellet — az ő szalonias egyéniségével. Balla (Pető), Csiki (Eudre király), Szentmiklósi (James) kisebb terjedelmű szerepeikkel a főntemlített jó összejátékhoz nagyban hozzájárultak. Közönség szép számmal.

* „Élet.“ Megszoktuk már, hogy mindig bizonyos kételkedéssel fogadunk egy-egy kezdődő magyar irodalmi vállalatot, különösen ha az — miként az „Élet“ — nem nagy dobbal és reklámmal, hanem szerényen kezdi és folytatja pályáját. Az „Élet“ azonban valóban megérdemli azt az előkelő tekintélyt, melyet az irodalmi világban már ily rövid fönállása alatt is elért. Eddig minden száma egymás után gazdag, változatos és választékos tartalommal jelent meg, és nem csupán szórakoztató olvasmányokat ad, de komoly és tanulságos cikkeket és esszayket is, könnyed, világos és mindig a legjobb magyarsággal megírva. Kiváló ezenfölül az „Élet“nek: az irodalmi és kritikai rovata, nemkülönb a szemle, melyben röviden jelezve érdekes tájékozást nyújt minden jelentősebb irodalmi, tudományos vagy társadalmi mozgalomról a művelt világ minden tájáról. Nem szükséges, hogy részletes tartalmát ismertessük, mert az „Élet“ megérdemli, hogy annak tartalmát ne kivonatolva, hanem egészen olvassa el, akit az ezideig egyetlen komoly és modern review érdekel.

* **Baross Gábor** dicső emlékéhez méltóan jelent meg a „Magyar Gêniousz“ 20-dik száma, mely jobbadan az elhunyt nagy államférfiu emlékezetének van szentelve. A képek közül igen érdekes azon két fényképfőlvétel, melyek egyike azon jelenetet ábrázolja, midőn Baross kíséretével megtekinti a Vaskapu munkálatait, a másik fényképfőlvétel pedig a szombathelyi vasut megnyitását. A „Magyar Gêniousz“ hozza továbbá Baross szüleinek arczképét, Baross családjá körében, a mint kis gyermekeivel enyeleg. Bemutatja Baross szülőházát s egy részletet azon kis falucsakából, mely a feledhetlen államférfiut adta a hazának. A többi képek ezek: „Baross a temesvári kiállításon“, „Baross a kis Gabival“, „Baross a ravatalon“, „a gyászmenet esőben“, „részlet Baross temetéséből“, „a lánczvidtérén“, „gyászmenet a köruton.“ A fől sorolt illusztrációkon kívül közli Baross autogrammjait s egy emelkedett gondolkozásu, igazán szép nekrológot Nagy Sándor dr. országgyűlési képviselőtől. A „Magyar Gêniousz“ előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, kerepesi út 14.

VEGYESEK.

— A legjobb bizonyítéka valami czikk jószágának a kereset. Ertesülésünk szerint a valódi Kathreiner Kneipp-malata-kávé fogyasztása utóbbi időben annyira szaporodott, hogy a rövid idő előtt életbe lépett új Kathreiner-féle gyár Stadlauban Bécs mellett, naponta sok ezer kilót szállít belőle bel- és külföldre. A Kathreiner-féle malata-kávé és más gyártmányu árpa- vagy malata-kávé különbség abban rejlik, hogy az szín, tisztaság, zamata és izre nézve a babkávával egyenlő, és a valódi kavéval keverve, attól alig lehet megkülönböztetni. Ezen valóban izletes, tápláló, egészséges és olesó pótkavénak egy haztartásban sem kellene hiányoznia.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

CSARNOK.

A rózsák.

— Virágrege. —

Irta: Karay Anna.

(folytatás.)

Egy kies fekvésű völgyben, melyen csillogva futott keresztül a kristályvízű hegyipatak, nyíltak a legszebb rózsafák. A patak jobb oldalán virult a legszebb, melyet mindannyian bálványozva szerettek, nemcsak ragyogó szépsége, gyönyörű alakata, hanem szívjósága miatt is. A bal oldalon pedig, a patak túlsó partján, állt egy hófehér folyondár.

A rózsák tőde ifju arca szüntelen a folyondár felé volt fordulva, folyton annak szépségében gyönyörködött, annak szende, hófehér arczán nyugodott tekintete, míg a folyondár gyenge lombja remegett, remegett tekintetétől, maga sem tudta mért?

Addig-addig nézték, csodálták ott a patak két oldalán egymás tőde, ifju szép arczát, míg nem a forró szerelemtől mind a kettő álmódzó, szomorú lett, — a rózsák piros arca halványodott, a folyondár lombja hervadt, pedig a harmat oly üdítő, a nap oly aranyfényes, éltető meleg volt.

A kristályvízű kis patak látta a két virág hervadását, de nem tudta okát. Oda-oda suhant a hervadó folyondárhoz és megkérdezte halkán csobogva:

— Mi fáj? mi fáj?

A csendes válasz mindig csak ez volt:

— Semmi . . . semmi . . .

Majd a rózsák lábait csókolgatva kérdezé:

— Mi bánt? mi hervaszt?

A felelet itt is csak az volt:

— Semmi . . . semmi . . .

Este volt, csillagos, holdvilágos alkonyat. Phoebus aranyszekere már rég lehanyatlott a hegyek mögé, hogy más vidéket, más lakókat boldogítson, minden szunnyadt; a lombok egymásra borulva mozdulatlanul pihentek s még a szellő is szendergett közöttük, szendergett fészkeiben a madár, fűszálai közt a futó bogárka, — a mozdulatlan levelekre leszállt a harmat, nem érezték az álmódók, nem érezték más, csak a folyondár, ki fön virrasztott csendes banatában.

Megint oda suhant hozzá a kis patak halkán csobogva.

— Oh mondd, oh mondd mi fáj?

És most nem mondta a folyondár, hogy: semmi, semmi, — odavetette magát a keblére, fényes, apró habfodrai közé és sirva, esdve kérte:

— Vigy át a túlsó partra engemet . . .

— Miért kívánczol oda? szegény virág, ott kövesebb a talaj, rosszabb lesz az élet gyenge alkatodnak. Miért kívánczol oda, halál vár ott reád.

— Oh édes, édes lesz ott meghalnom, hozzá közel! . . .

Ebből a patak mindent megértett. Gyöngében, csendesen a karjaiba vette a folyondár lengé, könnyű alakját és átvitte a viz túloldalára, a rózsák mellé.

A szép rózsák mélyen aludt, a folyondár túláradt érzelmeinek nem állhatva ellent, oda borult keblére és elborította hulló harmat-könyveivel.

Hanem a harmatkönyvek hullására az alvó rózsák föleszmélt és midőn megpillantotta, keblére borulva, a hófehér folyondárt, kit régtől fogva csodált és imádott, de reménytelenül, mert hisz köztük folyt a patak, — szíve mámorító boldogsággal telt el, forrón keblére zárta és nem is engedte el kebléről többé soha.

A szép fehér folyondár ott maradt és a köves talaj daczára szebben virult, mint valaha. Gyenge karjaival szorosán, hűségesen körülölelte a rózsák magas, délczeg alakját s tölcserébe zárva a legédesebb harmatcseppeket, mi-

dön a nap már fölszívta minden levelke harmatát, fölűdítette velök tikkadt kedvesét. — És a rózsza büszkén, boldogan tartva őt kebelén, megoltalmazta széltől s vihartól s oda vonva a nap hevétől ellankadt kis fejét sürtű lombja közé, lágyan csendesesen álomba ringatta őt, melyből tüdülve ébred.

Boldogok voltak, nagyon boldogok. De van boldogság, mely örökké tartana? Az ő boldogságukat is megsemmisítették a szívek mélyében kigyókként lappangó gonosz érzések, melyek velök születnek és velök halnak nemcsak az emberekkel, de a föld minden élő és érező teremtményével, — megsemmisítette az irigység, féltékenység és rosszakarat.

Nem messze a boldog kis pártól állott egy sötétvörös rózsafa, erős, viharedzett alkatú, nagy gyilkos tövisekkel, ki bár közeli rokona volt az előbbi rózsafának, tőle mégis annyira különbözött, hogy míg azt mindenki szerette, ettől mindenki csak félt.

A folyondár szende hóarca nem csak ennek, hanem forró szerelmet ébresztett amannak a szenvedélyes, heves szívében is — s midőn meglátta, hogy égő szenvedélye céltalan, midőn meglátta szerelme tárgyát testvére keblén, a féltékenység, harag és fájdalom csaknem megölte.

Vannak olyan szerencsétlen szívek, kiket a visszautasítás és a reménytelenség csak még erősebb lángra lobbant: ilyen volt a sötétvörös rózsza is. Érezte, hogy a folyondár nélkül élni nem tud, érte, hogy vagy az övé lesz, vagy a halálé.

Leborult előtte, föltárta égő, lángoló szívét és esdve kérte, hagyja el testvérét, legyen az övé, imádni fogja szíve utolsó dobbanásáig, ne engedje elveszni bánatában.

— Sajnálak, — szólt a hófehér folyondár — de nem tudlak szeretni. Ne ápd a tüzet szívedben és kialszik. — Aztán odasimult szeliden a szunnyadó rózsához és megcsókolta arcát. — Szívem szívével, lelkem lelkével egybeforrott, bennünket el nem választ más, csak a halál.

A rózsza mintha tört döftek volna szívébe, féktelen szenvedélyvel kiáltott föl:

— Vigyázz, hogy nagyon hamar ne szakítsa el tőled a halál!

— Gyilkosságra gondolsz? — szólt megdöbbenve a remegő virág, eddig sajnáltalak, most már megeetlek. Ha meghal, úgy vele halok — de a tied nem leszek soha!

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában f. hó 18-án a sertés állomány: 436 drb. kövér, 874 drb. félkövér, 2981 drb. sovány, 158 drb. süldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—45 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 32—36 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 10 kr. m.-m., Árpa 6 frt — kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

254. szám
1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy

a pécsi kir. járásbiróság 5945/92. számu végzése által Pauncz Jakab pécsi cég végrehajtató javára Rothmüller I. pécsi cég ellen 1378 frt 60 kr. tőke ennek 1892. évi április hó 13. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 40 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1680 frt 90 krra becsült bútorok, férfi kész ruhák sat. ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 6526./1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Pécssett alperes boltjában és folytatólag lakásán Ferenczi-utca 42. sz. a leendő esz-

közlésére 1892. év május hó 24-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett, 1892. évi május hó 12. napján.

Vitályos Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Kefe- és ecset-gyár.

Stangl E. (ezelőtt Stangl Ede) a t. cz. közönségnek becses tudomására hozza, hogy Pécssett király-utcza 29. sz. házban 80 éven át volt üzletét a közvetlen mellette lévő

Pécsi kölcsönös segélyző egylet palotájába tette át.

A cég régi fennállása, valamint annak szolid és a mai kor igényeinek mindenben megfelelő bő felszerelése elég biztosítékot nyújt t. cz. megrendelőim és vevőimnek; különben is legfőbb törekvésem az, hogy az áruk jutányos ároni kiszolgáltatása által t. cz. vevőim meglegedését mindenkor kiérdemeljem.

Leginkább föl hívom a t. cz. közönség figyelmét a saját készítményü, legkitünőbb minőségü és a külföldön is nagy kelendőségnek örvendő saját találmányú meszelőimre (kötése 60 kr.); padló fényesítő keféimre (40 krtól 2 frt. 20-krig); fog-, ruha-, haj-, kalap-, bútor-, fényesítő és sárkeféim nagy választékára, - továbbá ezen szakmában előforduló minden egyéb árucikkeimre.

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel

STANGL E.

(ezelőtt Stangl Ede) kefe- és ecset-gyáros.
PÉCSETT.

Óvás!

A t. cz. közönséget tisztelettel figyelmeztetjük, hogy a mi

Kathreiner Kneipp-maláta-kávénk

sohasem nyitva

hanem csakis **fehér eredeti csomagokban, kék nyomással.** a 1/2 kg., körülbelül 200 és 100 gramm, aláírásunkkal és az itt látható védőjeggyel adatik el.



Különösen ügyelni tessenek védőjegyükre, mert az utánzások, melyekkel a közönséget félrevezetni akarják, a lehetőségig megtévesztők. Papiros, nyomás és szöveg hű utánzatok, akár csak a mi gyártmányainkon, csak a főtisztelendő ur képe és a mi aláírásunk hiányzik a hamisításokon. Senki se mondjon itéletet a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé minősége fölött, ha nem a valódi, fönti védőjeggyel ellátott csomagot kapta.

Kathreiner maláta-kávé gyárai.
Berlin, Bécs, München.

Figyelmeztetés.

A legnagyobb óvatosság ajánlatik, évek óta kedvelt Rákóczy Ferencz keserűvíz forrásom fogyasztóinak, hogy csalódások és káros következményektől megkíméltesse. Mindenki kérjen tehát határozottan

Rákóczy Ferencz keserűvizet

és csak akkor fogadja azt el, ha a címkén ezégem, Loser János Budapest, világosan látható.

A tulajdonos
Loser János
Budapesten.

Uzsoda-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni miszerint az általam kibérelt

balokányi uszodát

vasárnap, e hó 22-én megnyitandom.

Minél számosabb látogatásért esdve megjegyzem, hogy ugy a Széchenyi térről mint a korona vendéglőtől omnibusz kocsik közlekednek, melyeken személyenkint 6 krajczárnyi vitelbér fizetendő.

Kiváló tisztelettel

Jakobovits Adolf

bérlő.

Hirdetmény.

A PÉCSI POLGÁRI CASINO a Kazinczy-utca 4. számú házának a már megállapított terv és feltételek alapján leendő

átalakítására s felépítésére

zárt ajánlati versenytárgyalást rendelt, melynek benyújtási határideje folyó május hó 31-ig van nyitva. A résztvenni szándékozók az egyesületi helyiségben a terv- és feltételeket megtekinthetik.

A választmány megbízásából:

Pécsett, 1892. évi május hó 17.

Hartl Ferencz

elnök

Weisz Hugó

első és legnagyobb

kárpit-gyári-raktára

Budapesten, Andrásy-ut 12. sz. elvállal magán lakásokat, szállodákat, vendéglőket kárpitozásra eredeti gyári árakon.

Minták kívánatra bérmentve

uj épületeknél különös engedmény.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést csúz, kövénny, tagszagatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. ez közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-tárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

Friss töltésben megérkezett

Mohai Stefánie-(Reform-)savanyúvíz

a hazai savanyúvizek gyöngye.

Kitünő borvíz — nagyhatású gyógyital tüdő-, gyomor-, bél- és hólyaghurutnál, vérszegénységénél stb.

Igen olcsó ár.

Kapható Pécsett a következő cégekknél: Köszl János, Lill István, Gyimóthy Gyula, Mitzky Mór, Blauhorn J Mihály, Wertheimer Ch., Kacsokovits Jenő, Reeh Vilmos özvegye. Spitzer Adám.

Folyó hó 23-án délután 3 órakor

Pécsett a Majláth-téren

hiteles személy közbenjötté mellett

egy pár ló

fog készpénz fizetéssel elárvereztetni.

Kikiáltási ár 300 frt.

Pécs 1892. május 14-én.

Dr. Toldi Béla

ügyvéd.

Magyar-Franczia-Biztosító-Részvény-Társaság.

Biztosítéki tőke 6.763,269 frt.

Hivatalos helyiség: Budapest, V. fürdő-utca 6. sz.

Képviselet: az ország minden városában és nagyobb helységében.

Biztosít tüzkár ellen: épületeket, gyárakat, áruháztárakat, ingóságokat, mezőgazdasági terményeket és felszereléseket.

Biztosít jégkár ellen: mindennemű mezőgazdasági terményeket.

Biztosít baleset ellen: minden hivatású egyéneket úgy egyénekenként, mint tömegesen is, baleset által okozott halálesetre, vagy keresetképtelenségre.

Biztosít halál és elérési esetekre: tőkét, járadékot, nyugdíjat, nyereségyrészesedéssel és nyereségyrészesedés nélkül.

Különleges biztosítás kevésbbé vagyonosoknak: kisiparosok, hivatalnokok, munkásoknak stb.-nek tíz krajczár hetidij ellenében.

Különösen felhívjuk a gazdaközönség figyelmét a jégkár elleni biztosításra; nagy fontossággal bír a mezőgazdára nézve a társaság azon reformja, miszerint a díj, kár nem létében, csak részben és csak nagyobb kár esetén fizetendő be teljesen; továbbá nem a változó piaci ár, hanem a biztosítás megkötésekor előre meghatározott egységár szerint téríti meg a károkat. Aratási költségek csupán csak teljes károknál hozatnak levonásba.

Legjutányosabb díjak. — Legkedvezőbb feltételek.

Magyar-Franczia-Biztosító-Részvény-Társaság pécsi főügynöksége.

Kindl József,

a „Pécsi kölcsönös segélyző egyesület“ vezérigazgatója, képviselő.

Gönczy Gyula,

titkár.

Hivatalos helyiségei Király-utca Hamerli-féle házban.

FERENCZ-JÓZSEF gőzfürdő.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy én

f. évi május hó 1-től

a kádfürdő-árakat leszállítottam.

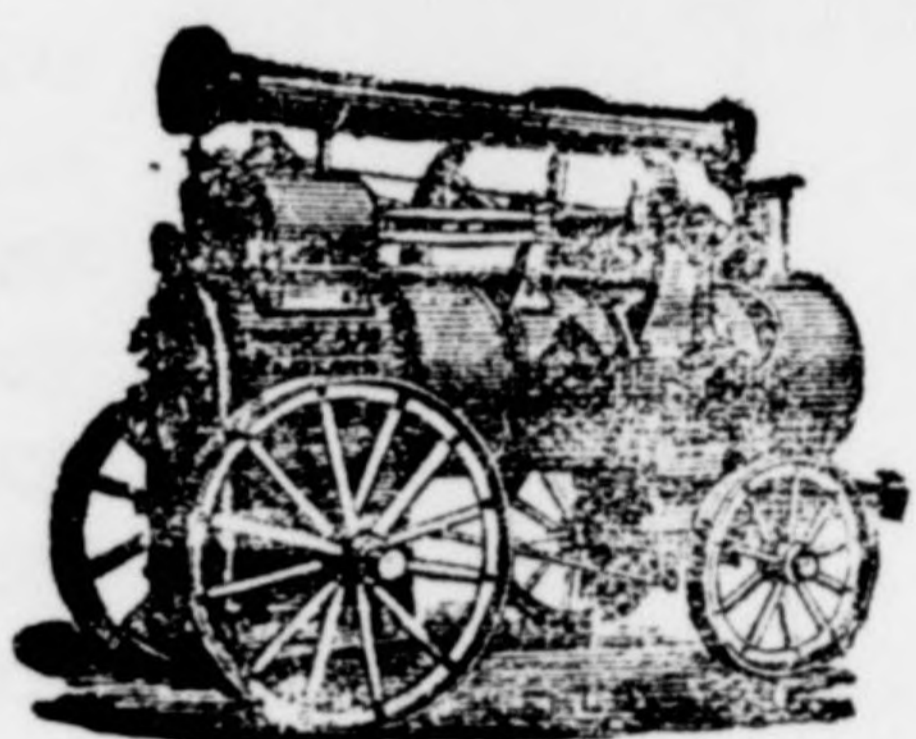
1 porcellán kádfürdő ára ruhával a pénztárnál 50 kr.
és az elárusító helyeken 45 kr.

Zuhany-kártyák

f. évi május hó 1-je óta délután 5 órától kezdve adatnak ki használatra.

Pintér József,
fürdő-tulajdonos.

ROBEY & COMP.



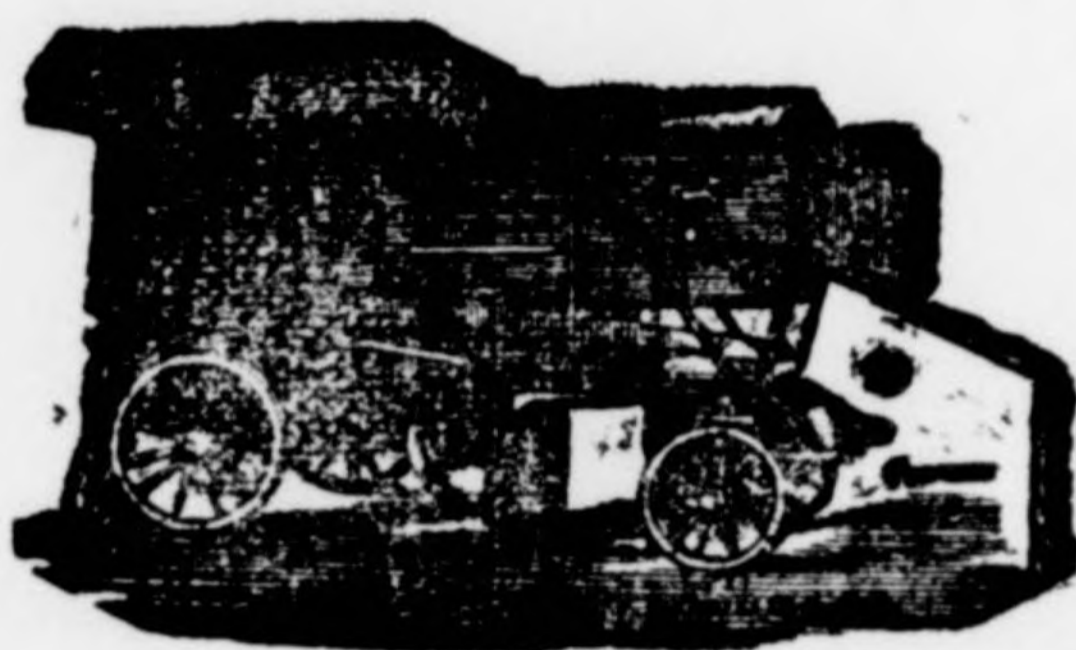
GÉPGYÁROSOK
BUDAPEST

IX., Rákos-utca 5-9.

(a villanyvasút álló-uti végállomásával szemben)

ajánlják:

elismert legjobb és legmunkaképesebb



gőzmozgonyait és gőzcséplőgépeiket

az eredetileg általuk alkalmazásba vett szabadalmazott vaskerettel, kettős működésű meghosszabbított szalmarázókkal és megnagyobbított törek- és pelyvarázó-rostákkal, továbbá újabb szerkezetű szalma-kazal-
rakó-gépeiket és más egyébnemű gazdasági gépeiket és eszközeiket a legjutányosabb árakon és kedvező
fizetési feltételek mellett.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

Daruvári ásványfürdő,

a cs. k. szab. déli vaspálya állomáshelye, a kontinens legmelegebb vastartalmu forrása (a római Thermae Jasoroensis), bebizonyult gyógyhatásu üdülő női betegségek, vés-
szegénység, köszvény, csúsz és idegbajok ellen.

Pompás fekvésű, délnek nyhe hegyi éghajlattal, kiterjedt parkkal, sétá-
nyokkal és körülveve hegyi erdőkkel.

Fürdői zenekar, könyvtár, multságok

és kirándulások, posta- és sürgöny-hivatal, közigazgatósági és törvénykezési
hatóság. Kényelmesen berendezett

fürdők és lakások

a legolcsóbb szabott árak mellett. Prospektust kívánatra ingyen küld

a Tüköry-féle daruvári, siraci és uljaniki uradalmak
fürdő-igazgatósága.

Villa

vagy

nyári lakás

kerttel Pécs közelében bérelni kerestetik.

Szives ajánlatok „Pécs 1892“ alatt
a kiadóhivatalhoz.

Legszebb kirándulási hely!

Van szerencsém a n. é. kiránduló kö-
zönséget értesíteni, hogy

Pécs-bányatelepen

az 1000 éves gesztenyefához,

czimzett vendéglőmben és csinosan
berendezett

kerti helyiségemben

naponta kitünő ételek és hamisi-
talan italok kaphatok pontos kiszol-
gálás mellett.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

GEBHARDT ISTVÁN,
vendéglős.

Egy okleveles

gépész-kovács

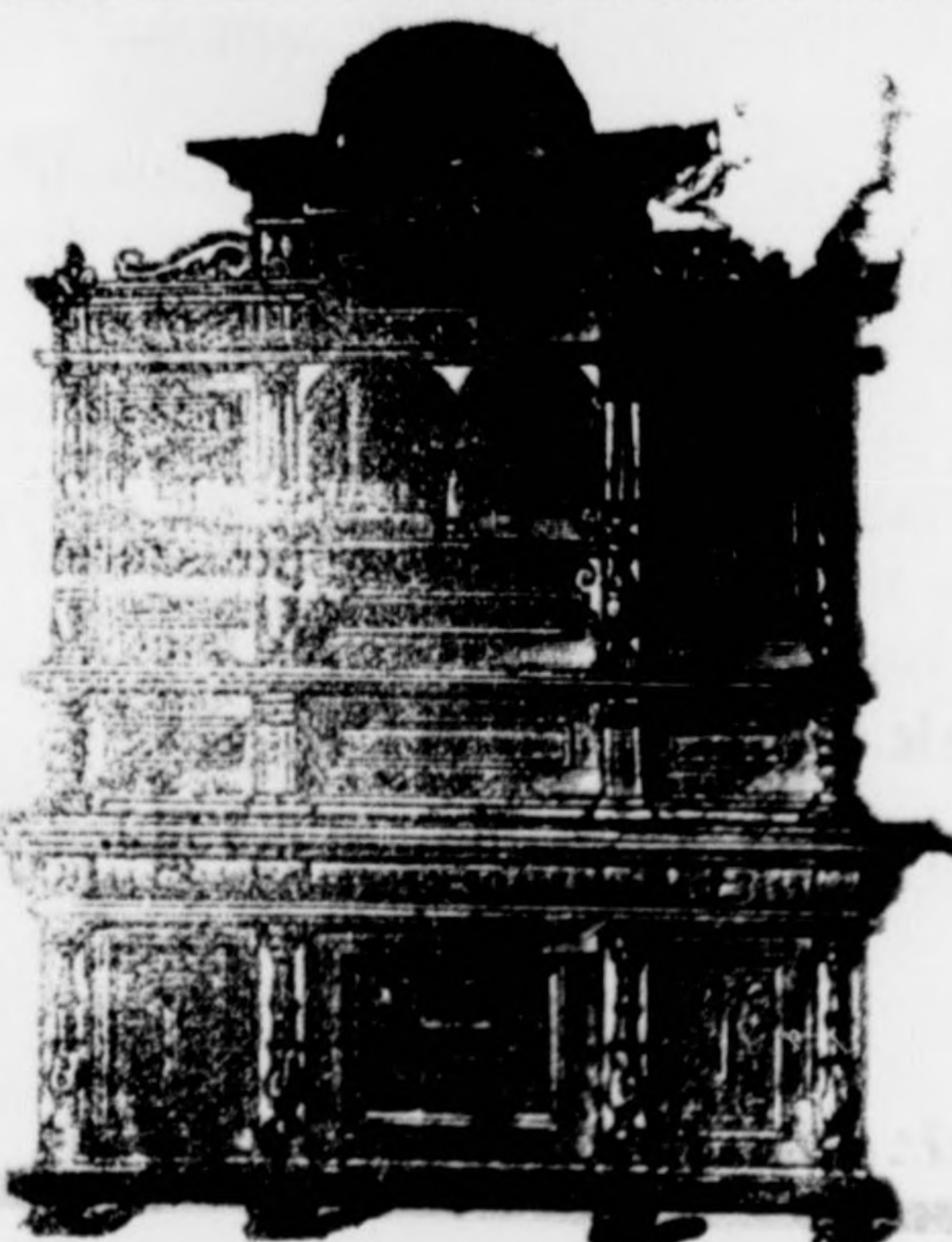
ajánlkozik havi cséplési munkák elvég-
zésére, ugyszintén: évi állást keres ura-
dalom vagy gőzmalomban.

Czim: a kiadóhivatalban.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.



ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szo-
bák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytar-
ók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy bútórvásárlások nálam ép oly jutányosan
eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.